

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/36/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3715010059
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3715010059.4

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému V. J., nar. XX.XX.XXXX v J. L., trvale bytom E. č. XXX, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 02. júla 2020 odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 30. septembra 2019, sp. zn. 2T/29/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného V. J. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 30. septembra 2019, sp. zn. 2T/29/2015 bol obžalovaný V. J. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 6.8.2013 okolo 22.45 hod., pri novostavbe rodinného domu v obci E., okres J. L., po predchádzajúcom slovnom konflikte, fyzicky napadol poškodeného H. D. a poškodený E. E., obaja bytom E. XXX, okres J. L. tak, že po tom ako sa poškodený D. snažil odstaviť čerpadlo, ktorým obžalovaný J. čerpal obsah svojej žumpy a tento vypúšťal v blízkosti pri jeho pozemku, obžalovaný J. ku nemu pribehol a päťou ho udrel do oblasti ľavej časti tváre, následne v útoku pokračoval a opakovane ho udieral do oblasti hlavy, pričom sa poškodený D. bránil a pred obžalovaným J. ustupoval smerom ku ceste, počas tohto útoku sa poškodená E. E. snažila obžalovaného J. od poškodeného D. odtiahnuť, avšak obžalovaný J. ju od seba odstrčil a opätovne udieral poškodeného D., následne sa poškodená E. medzi nich postavila, pričom obžalovaný J. ju udrel päťou na vnútornú stranu pravého predlaktia a odstrčil ju od seba, po čom poškodený D., ktorý sa už nachádzal na ceste, opätovne udrel päťou do oblasti tváre, následkom čoho poškodený D. spadol na zem, kde ostal ležať v bezvedomí, čím svojím konaním poškodenému H. D., bytom E. XXX, spôsobil pomliaždenie tváre vľavo, tržnú ranu na čele vľavo dĺžky 3 cm, zlomeninu dolnej strany ľavej očnice s vniknutím vzduchu do očnicového priestoru a zakrvácaním do ľavého priestoru ľavej čeľustnej dutiny a otras mozgu stredného (II.) stupňa s dobou práceneschopnosti v trvaní 4 - 5 týždňov, pričom zranenia poškodeného D. obmedzovali v bežnom spôsobe života počas trvania práceneschopnosti, a to najmä sťažnou hygienou tváre a bolestivosťou, bolesťami hlavy, výskytom závratov, nevoľnosti a tinitu a poškodenej E. E., bytom E. XXX, spôsobil pomliaždenie pravého predlaktia s dobou práceneschopnosti v trvaní 5 - 7 dní, pričom zranenia poškodenú E. obmedzovali v bežnom spôsobe života počas trvania práceneschopnosti, a to bolestivosťou.

Za tento trestný čin bol obžalovaný V. J. odsúdený podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., a § 37 písm. h) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov, výkon ktorého obžalovanému okresný súd podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienenečne odložil a určil mu skúšobnú dobu na 1 (jeden) rok. Zároveň podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť škodu poškodenému H. D., nar. XX.XX.XXXX,

trvale bytom J. č. XXXX, vo výške 1.932,- Eur, poškodenej E. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX, vo výške 241,50 Eur a Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., Bratislava, so sídlom Panónska cesta 2, vo výške 1.164,17 Eur.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení, teda v zákonnej pätnásťdňovej lehote, napadol odvolaním obžalovaný V. J. pre nesprávnosť výrokov o vine, treste a náhrade škody, pričom svoje odvolanie odôvodnil prostredníctvom obhajcu. V jeho písomnom odôvodnení poukázal na nesprávnosť výroku o vine, ktorý nevychádza z vykonaných dôkazov, z výsluchu poškodených ani znaleckých posudkov. Poukázal na výpoveď poškodených v prípravnom konaní, ktorí vypovedali a toto zopakovali aj na hlavnom pojednávaní, že k vzájomnému napadnutiu medzi ním a poškodeným D. došlo pred dverami jeho rodinného domu, pričom práve on aj volal políciu. Nie je preto možné, aby bol uznaný za vinného z prečinu výtržníctva, keďže k celému konfliktu došlo na jeho pozemku, pri jeho žumppe, čo sa v zmysle ustálenej judikatúry považuje za obydlie a teda k trestnému činu nedošlo spôsobom spáchania verejne, čo je obligatórnou náležitosťou skutkovej podstaty trestného činu výtržníctva. Navyše v spise nie je riadne políciou zadokumentovaný priebeh skutku, nie je vyhotovený náčrt, ani fotodokumentácia a z výpovedí poškodených ako aj z jeho výpovede vyplýva, že ku skutku došlo na jeho pozemku a nie na verejnom priestranstve. Pokiaľ ide o samotný priebeh žalovaného skutku, poukázal na správanie poškodeného D., ktorý s krikom vošiel na jeho pozemok, napadol ho a spôsobil mu zranenie, pričom využil nutnú obranu, ktorou útoky zo strany D. odvracal. Nepopiera však, že mohlo dôjsť k nejakému zraneniu, no nebola to obrana zjavne neprimeraná útoku D.. Pripomenul, že si chránil len svoj majetok, svoje obydlie a svoje zdravie, a preto nemôže súhlasiť so záverom súdu o jeho vine i napriek rozporom vo výpovediach poškodených a napokon aj vo výpovediach svedkov Y. a Y., ktorý sa vo svojich výpovediach na hlavnom pojednávaní rozchádzajú. Ďalej obžalovaný vo svojom odvolaní poukázal na kontrolný znalecký posudok, v ktorom je konštatované, že u poškodeného D. nedošlo k otrasu mozgu druhého stupňa, ale len prvého, no napriek tomu súd tvrdí, že poškodený utrpel otras mozgu druhého stupňa. V súvislosti so zraneniami poškodeného D. má pochybnosti o tom, či vôbec došlo k nejakej zlomenine, keď táto podľa lekárov nebola preukázaná. Pri prvotnom CT vyšetrení bolo v popise uvedené len podozrenie zo zlomeniny a nie jednoznačné zistenie. Vzhľadom na tieto závažné pochybnosti v zmysle zásady in dubio pro reo by mal byť preto spod obžaloby oslobodený, pritom odhliadnuc od toho, že jednal v nutnej obrane. Ďalej namietal nevysoporiadanie sa súdu prvého stupňa s jeho tvrdením o nutnej obrane, pričom okresný súd nevykonal v tomto smere ani dokazovanie, ani v odôvodnení napadnutého rozsudku nevysvetlil, resp. nedal odpoveď na toto tvrdenie, čím podľa jeho názoru rozsudok trpí vadou nepreskúmateľnosti. Obžalovaný tiež namietal priznanú škodu poškodenému D., keďže táto vychádza z obodovanej zlomeniny očnice, ktorá nebola preukázaná. Zároveň súd prvého stupňa nesprávne obodoval i otras mozgu druhého stupňa, pričom tento znalec na hlavnom pojednávaní pojednávaní ustálil na otras mozgu prvého stupňa. Záverom odvolania obžalovaný uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za nezákonný, keďže nevychádza z vykonaných dôkazov, je zmätočný a nedostatočne odôvodnený, preto navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a oslobodil ho spod obžaloby, alternatívne aby vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadrili i obaja poškodení - H. D. a E. E. prostredníctvom svojho splnomocnenca s tým, že napadnutý rozsudok považujú v celom rozsahu za správny a odvolanie obžalovaného za nedôvodné. Zhodne poukázali na skutočnosť, že v konaní bolo vykonaných množstvo dôkazov a to dokonca z dôvodu zmeny zákonného sudcu duplicitne, pričom výpovede všetkých svedkov - vrátane poškodených - boli identické a tvoria tak spôsobilý podklad pre prijatie záveru, že obvinený sa dopustil skutku tak, ako sa mu kladie v obžalobe za vinu. Ďalej vo svojom vyjadrení poukázali na vyčíslené výšky spôsobenej škody s tým, že výšku škody poškodenej E. a výšku škody uplatnenú Všeobecnou zdravotnou poisťovňou, a.s. obžalovaný v konaní nerozporoval, pričom k namietanej a vyčíslennej škode poškodeným D. dodali, že táto vychádza z bodového ohodnotenia spôsobených poranení, uvedeného v znaleckom posudku č. 151/2013.

Krajský súd na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 27. marca 2020, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí vykonanom dňa 02. júla 2020 preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov o vine a treste napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným

postupom zistil, že odvolanie obžalovaného V. J. nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavných pojednávaniach všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Súd prvého stupňa svoje skutkové zistenia správne oprel nielen o výpoveď obžalovaného V. J., ktorý síce nepopiera, že skutok sa stal, avšak nie tak ako je uvedené v obžalobe, pričom konanie vyhodnotil ako konanie v sebaobrane, ale predovšetkým o výpovede poškodených H. D. a E. E., ako aj o výpovede svedkov O. Y. a jeho manželky - svedkyne H. Y., ktorí vo svojich výpovediach bez rozporov v podstate potvrdili výpoveď poškodených, v neposlednom rade o výpoveď znalca MUDr. K. L., PhD., ako aj o ďalšie relevantné dôkazy - znalecký posudok znaleckej organizácie Lege Artis, s.r.o., č. 11/2016 a doplnok k tomuto znaleckému posudku č. 15/2018, lekárske správy, na ktoré v napadnutom rozsudku podrobne poukázal a o vierohodnosti ktorých nie sú žiadne pochybnosti a rovnako ani o zákonom spôsobe ich vykonania. Svoje skutkové zistenia dostatočne podrobne, vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a na ich podklade správne zistil, že obžalovaný V. J. spáchal skutok spôsobom uvedeným vo výroku napadnutého rozsudku.

Súd prvého stupňa preto dôvodne neakceptoval obhajobné tvrdenia obžalovaného, keďže tieto boli jednoznačne vyvrátené vyššie uvedenými dôkazmi bez akýchkoľvek pochybností preukazujúcimi nielen to, že obžalovaný svojím konaním úmyselne ublížil na zdraví poškodeným H. D. a E. E. tým, že ich fyzicky napadol, a to na mieste verejnosti prístupnom, čím sa zároveň takýmto konaním dopustil výtržnosti, nakoľko podľa záverov znaleckého skúmania a skutočností vyplývajúcich z lekárskeho správ poškodený H. D. utrpel tržnú ranu chirurgicky ošetrovanú na čele vľavo, zlomeninu dolnej steny očnénice a otras mozgu 1. stupňa a poškodená E. E. pomliaždenie pravého predlaktia, pričom tieto zranenia zodpovedajú popisu mechanizmu ich vzniku vyplývajúcich z výpovedí oboch poškodených i zo svedeckých výpovedí manželov Y..

Odvolací súd po preskúmaní veci vzhľadom na uvedené dôvody dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako súd prvého stupňa, pretože dôkazy, ktoré vykonal a na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, ktoré jednoznačne a nepochybne usvedčujú obžalovaného V. J. zo spáchania žalovaného skutku. Odvolacie námietky obžalovaného uvedené v jeho odvolaní neboli preto spôsobilé odôvodniť zmenu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a odvolací súd ich nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich. K obhajobnej námietke obžalovaného, že ku skutku, resp. k napadnutiu došlo na jeho pozemku - v jeho obydli, čím teda nemohlo dôjsť k naplneniu všetkých obligatórnych znakov skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, odvolací súd rovnako dospel k záveru, že obžalovaný svojím konaním spáchal aj prečin výtržníctva, nakoľko skutok podľa zápisnice o ohliadke miesta činu bol spáchaný na mieste verejnosti prístupnom, pričom prístupnosťou možno rozumieť i možnosť vidieť a počuť prejav páchatel'a, aj keď miesto činu nie je priamo prístupné verejnosti (v danom prípade, miesto činu za plotom).

Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu súd prvého stupňa nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného V. J. zhodne s obžalobným návrhom ako prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., pričom svoje závery aj v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež podrobne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Odvolací súd dospel nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako súd prvého stupňa, preto ani v tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku. Odvolacie námietky obžalovaného uvedené v jeho odvolaní, ktoré vo svojej podstate sú len opakovaním jeho obhajobných námietok prednesených už pred súdom prvého stupňa a s ktorými sa ten dostatočne a vecne správne vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, neboli spôsobilé odôvodniť zmenu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnemu posúdeniu konania obžalovaného súdom prvého stupňa, preto ich odvolací súd nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich. V podrobnostiach pritom len poukazuje na podrobné a vecne správne odôvodnenie napadnutého rozsudku tak vo vzťahu ku skutkovým zisteniam, ako aj k právnemu posúdeniu konania obžalovaného, s ktorými sa stotožnil.

Pochybenie zo strany súdu prvého stupňa nezistil odvolací súd ani vo výrokoch o uloženom podmienčnom treste odňatia slobody. Úhrnný trest odňatia slobody uložený obžalovanému, vzhľadom

na správne zistenú prevahu priťažujúcich okolností v súlade s ustanovením § 38 ods. 4 Tr. zák., podľa trestnej sadzby ustanovenej v § 156 ods. 1 Tr. zákona upravenej správne s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák. vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov, teda v rámci trestnej sadzby zvýšenej na dolnej hranici o 1/3 (kedy takto upravená hranica trestnej sadzby za žalovaný trestný čin je v rozpätí 12 mesiacov až 2 roky), súčasne berúc do úvahy aj závažnosť jeho konania a ním spôsobené následky - nezanechanie trvalých následkov na zdraví poškodených - je tak trestom primeraným. Súčasne vzhľadom na okolnosti dôvodne a vecne správne uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvého stupňa vyvodil rovnako správny záver, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje podmienený odklad výkonu určeného trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu 1 (jeden) rok, pretože takto určený trest je trestom zákonným a primeraným. Trest odňatia slobody v rozsahu uloženom obžalovanému okresným súdom zodpovedá totiž zákonným požiadavkám proporcionality trestu - jeho primeranosti a spravodlivosti, dostatočne odradzuje ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov a u ostatných členov spoločnosti posilňuje pocit právnej istoty a spravodlivosti, preto môže v dostatočnej miere plniť funkcie generálnej a individuálnej prevencie trestu.

Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku v prospech obžalovaného na podklade jeho odvolania vo vzťahu k výrokom o vine, treste odňatia slobody a náhrade škody, preto odvolacie námietky obžalovaného neakceptoval.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, keďže správne a v súlade s ustanovením § 287 ods.1 Tr.por. sú aj výroky o náhrade škody, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovaného V. J. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.